

Ricard
«Tothom diu que ens assemblem, encara que jo potser sóc una mica més extravertit».

Ivana
«Tots dos tenim un caràcter fort i a la vegada som persones sensibles».

Antoni
«A tots dos ens agrada el mateix tipus de menjar, anar a futbol i també les matemàtiques».

Marta
«Físicament tenim un aire semblant. A més totes dues som tossudes i ens agrada ballar».

de Biologia de la Universitat de Barcelona. Si els gens del pare i de la mare *diuen* el mateix (el color dels cabells, per exemple), aquesta és la informació que es transmet. Però això no té per què passar. «**Els gens del pare i de la mare no han de transmetre la mateixa informació necessàriament i si una forma domina sobre l'altra, el gen amb les característiques del pare o de la mare pot imposar-se a l'altre**», afegeix. El gen que atorga el color marró als ulls, per exemple, domina sobre el del color blau. «**També pot passar que els dos gens dominin de la mateixa manera i llavors el resultat sigui una barreja**», aclareix Bueno. En total hi ha entre 20.000 i 24.000 gens, de manera que les combinacions que es poden obtenir són nombrosíssimes. Per això cada persona és diferent. «**La meua filla i jo tenim un aire, ens assemblem sí, però no som una calcomania. A les dues ens agrada ballar i som una mica tossudes**», comenta la Marta. Els gens determinen totes les característiques físiques, com el color de la pell, el color dels ulls, la forma de la cara, l'amplitud i la grandària del nas, el tipus de constitució física,

LA CELEBRACIÓ D'UNA FESTA AMB AIRE COMERCIAL

El Dia del Pare va néixer als EUA

Demà, 19 de març, se celebra el Dia del Pare, Sant Josep, una festa íntimament lligada al comerç i al consum que moltes famílies celebren comprant regals per als progenitors. A les escoles els alumnes també elaboren detalls per obsequiar els seus pares en aquesta data.

La tradició situa el naixement de la festa als Estats Units, concretament l'any 1909. Sembla que va ser una dona, Sonora Smart, qui va inventar la festa per honorar el seu pare, Henry Jackson Smart. El veterà de la guerra civil americana es va quedar viu al morir la seva dona en el part del sisè fill de la família i ell sol va cuidar els seus fills i va tirar endavant tota la família. Per això, la seva filla Sonora va voler compensar-lo i el 19 de juny de 1910, coincidint amb el seu

aniversari, li va preparar una festa. Aquest va ser el primer Dia del Pare de la història.

Poc després, diversos pobles i ciutats dels Estats Units van prendre exemple d'aquesta festa i

El fundador de Galerías Preciados va introduir la festa a Espanya

la van estendre per tot el país. I el 1924 la celebració va adquirir un caràcter oficial i es va acordar crear un Dia Nacional del Pare. Dos anys més tard va tenir lloc la primera reunió del denominat

Comitè Nacional del Dia del Pare i el 1966, el president Lyndon Johnson va firmar la proclamació que declarava el tercer diumenge de juny el Dia del Pare com a festa nacional. El 1972, Richard Nixon va fer una llei que li va atorgar caràcter permanent.

Una vegada la festa es va fer oficial als EUA van passar dues coses. La primera és que el Dia del Pare es va estendre a Llatinoamèrica, Europa, l'Àfrica i l'Àsia. I la segona, que la celebració va adquirir un aire més comercial i ara genera un gran volum de negoci. A Espanya, qui va introduir la tradició va ser l'empresari asturià Pepín Fernández, fundador de Galerías Preciados, i la va fer coincidir amb el dia del seu sant: Sant Josep.

el ventall d'altures, la forma del lòbul de l'orella, i la capacitat per enrotllar la llengua, entre moltíssimes altres. I el fet que a vegades domini la informació genètica del pare i altres la de la mare pot justificar que un nen tingui el color dels cabells de l'un i el dels ulls de l'altra, per exemple.

La transmissió del caràcter

A més a més, també es pot donar el cas que els fills manifestin característiques que quedaven amagades en els pares però que estaven presents en els avis, per exemple. «**Els germans també comparteixen molt material genètic i de fet crec que la meua filla s'assembla moltíssim a la meua germana**», explica la Marta, ginecòloga, quan es refereix a la seva filla.

El caràcter de les persones també està determinat pels gens. «**Aquests predisposen a certes característiques, però després l'educació i l'ambient en què es viu també hi influeixen**», aclareix Bueno. La pre-

Passa a la pàgina següent

Toni

Alba

Ariadna

Marc